

Ths Bs Nguyễn Thị Kiều Trinh - BCHCĐBV

Chiều 28/5/2014, những thành viên của BCHCĐ đi tranh thủ làm thêm một việc có ý nghĩa. Đó là thăm làng Hòa Bình ở Tam Đảo nhân ngày Quốc tế thiêu nhi 1/6/ 2014. Mình đã đến làng này được vài lần, vậy mà cảm xúc vẫn còn trào dâng mỗi khi đến thăm các thành viên trong ngôi nhà chung này. Có rất nhiều thành phần được nuôi dưỡng, từ các cô đau ốm không nổi nôi, ngất xỉu, đến các thanh niên và các em bé bị khuyết tật từ nhỏ mà bản thân mình vẫn gọi là anh hùng chống đỡ màu da cam.

Đoàn bệnh viện báo đến thăm chiều nay nên làng đã có sẵn chuồng bò chu đáo. Các em được tập trung ngồi ngay ngắn trên ghế và trên chiếc ghế nhỏ của xe lăn cho những cô và những em không thể đi lại bằng đôi chân của mình. Xe vừa đi đã có vài em chạy ra đón dù những bước chân của các em đi không vững. Sự vui mừng và phần nào hi vọng rõ nét trên từng khuôn mặt của các em, vui vì có người đến thăm, có người quan tâm đến mình nên các em càng nói chuyện chuyện đời có em ngây ngất ngây ngốc, có em bối cảnh nhúng vụng về đi đến từ bối cảnh ủa ủa ...

Đu các cô các chú các mẹ bố mẹ ở đây quan tâm hết mức những vẫn không bù đắp được sự thiếu thốn tình cảm trong mỗi em. Mình được được trong ánh mắt các em khát vọng về một gia đình, một mái ấm trong đó có cha mẹ, anh em.. Đúng là cuộc đời không cho các em lựa chọn nên các em phải chịu đựng nỗi bất hạnh và đau đớn về thể xác và tinh thần. Có nhiều em chân cẳng ngày càng yếu dần, có em vẫn phải ăn cháo xay từng bữa, có em vẫn khóc nức nức, các cô bố mẹ mẹ phải chăm sóc từng li từng tí.... Vẫn có những ánh mắt thơ ngây thơ và cảm thấy sự phần.. Mình và các anh chị trong đoàn thấy xúc động khi các em bị đau đớn vẫn nghe.. có em nhớ được tên tác giả từng bài hát, có cô ca chuyện tình Lan và Điệp nghe mùi thơm, có em hát bài Tình Cha với một nỗi niềm sâu lắng. Thấy mình thấy, trong cuộc đời, vẫn quý trọng vẫn là tình cảm...có lẽ các cô và các em rất thiếu thốn tình cảm nên họ luôn trân trọng những tình cảm mà những người nào muốn đến sẽ chia sẻ với họ.

Mình biết vẫn còn nhiều mảnh đời khó khăn và bất hạnh trong cộng đồng. Trẻ em cô đơn cũng vẫn có rất nhiều em có hoàn cảnh đáng thương tâm, trẻ em đã nhận thêm gần 15 triệu đồng sinh mổ, những thành viên của trẻ em đi xuống tâm thần Phú Ninh cũng khó khăn và tình thần và vật chất. Bởi vì những người Nam vẫn còn nhiều bất hạnh nhân vào việc trong những hoàn cảnh thất nghiệp nghèo và cần sự giúp đỡ của nhiều tổ chức thiện nguyện và các nhà hảo tâm...

Mình biết gia đình Phật tử chùa Bồ Đề hàng tuần vẫn đến đây chia sẻ với những người khuyết tật... những mình vẫn muốn có đi xuống kiêu dũng quay lại với những người này nhiều hơn cũng để sẻ chia với họ không chỉ là những món quà vật chất nhỏ bé mà là món quà tinh thần mà mình được đóng góp trong ánh mắt các cô và các em với sự lâu nay khi bắt đầu mình chia tay trở về..

Cảm xúc từ một chuyến đi

Viết bởi Biên tập viên

Thứ năm, 29 Tháng 5 2014 09:58 - Lần cập nhật cuối Thứ năm, 29 Tháng 5 2014 10:06

Cảm xúc từ một chuyến đi

Viết bởi Biên tập viên

Thứ năm, 29 Tháng 5 2014 09:58 - Lần cập nhật cuối Thứ năm, 29 Tháng 5 2014 10:06

Cảm xúc từ một chuyến đi

Viết bởi Biên tập viên

Thứ năm, 29 Tháng 5 2014 09:58 - Lần cập nhật cuối Thứ năm, 29 Tháng 5 2014 10:06

